Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto prošireno vijeće)

29. siječnja 2025.*

„Tužba za poništenje – Državne potpore – Poštanski sektor – Dokapitalizacija društva Post Danmark – Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore – Dokapitalizacija društva PostNord – Odluka o proglašenju potpore nespojivom s unutarnjim tržištem – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentski položaj – Nedopuštenost”

U predmetu T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, sa sjedištem u Åbyhøju (Danska), koju zastupa L. Sandberg-Mørch, odvjetnica,

tužitelj,

koji podupiru:

UPS Europe NV/SA, sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija)

i

Dansk Avis Omdeling A/S, sa sjedištem u Vejleu (Danska),

koje zastupa L. Sandberg-Mørch,

intervenijenti,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J. Carpi Badía i L. Nicolae, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupiru

Kraljevina Danska, koju zastupa C. Maertens, u svojstvu agenta, uz asistenciju R. Holdgaard, odvjetnika,

Kraljevina Švedska, koju zastupaju C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder i R. Shahsavan Eriksson, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: engleski

i

Post Danmark A/S, sa sjedištem u Kopenhagenu (Danska),

PostNord Group AB, sa sjedištem u Solni (Švedska),

koje zastupa O. Koktvedgaard, odvjetnik,

intervenijenti,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Papasavvas, predsjednik, R. da Silva Passos (izvjestitelj), N. Półtorak, I. Reine i T. Pynnä, suci,

tajnik: A. Marghelis, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 20. rujna 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj, društvo Danske Fragtmænd A/S, traži poništenje Odluke Komisije (EU) 2022/459 od 10. rujna 2021. o državnim potporama SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) i SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC) koje su provele Danska i Švedska u korist društva PostNord AB i društva Post Danmark A/S (SL 2022., L 93, str. 146., u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Okolnosti spora

2 Tužitelj je društvo osnovano na temelju danskog prava koje među ostalim posluje na danskom tržištu usluga cestovnog prijevoza robe i dostave paketa.

3 PostNord AB je društvo čija je glavna djelatnost dostava pošte. Posluje uglavnom na švedskom, danskom, norveškom i finskom poštanskom tržištu. Temeljni kapital društva PostNord je u 40-postotnom vlasništvu Kraljevine Danske, a u 60-postotnom vlasništvu Kraljevine Švedske. Svaka od dviju država dioničara drži 50 % prava glasa. Društvo PostNord je 100-postotni vlasnik društva PostNord Group AB.

4 Društvo Post Danmark A/S je društvo kći u 100-postotnom vlasništvu društva PostNord Group koje posluje na danskom i inozemnom tržištu poštanskih usluga. Nakon liberalizacije danskog tržišta poštanskih usluga 2011., društvo Post Danmark natječe se na tržištu s drugim poštanskim operatorima.

5 Među ostalim zbog trenda digitalizacije korespondencije, društvo Post Danmark zabilježilo je pad prihoda od 55 % u razdoblju 2009. – 2019. Od 2012. društvo je zabilježilo gubitke.

6 Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska sklopile su 20. listopada 2017. bilateralni sporazum naslovljen „Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]” (u daljnjem tekstu: sporazum iz listopada 2017.). U njemu se opisuje nekoliko mjera u korist društva PostNord i društva Post Danmark kako bi se odgovorilo na izazove digitalizacije u Danskoj i proveo novi model proizvodnje koji je izradio upravni odbor društva PostNord. U skladu s tim sporazumom, novi model proizvodnje trebao bi se, među ostalim, financirati dvjema dokapitalizacijama u korist društva PostNord, koje bi osigurale Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska, kao i internim doprinosom društva PostNord Group društvu Post Danmark.

7 Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska pojedinačno su izvršile dokapitalizaciju društva PostNord u iznosu od 267 milijuna švedskih kruna (SEK) (oko 23,1 milijun eura) i 400 milijuna SEK (oko 34,6 milijuna eura), a društvo PostNord Group izvršilo je dokapitalizaciju društva Post Danmark u iznosu od 2,339 milijardi danskih kruna (DKK) (oko 313,6 milijuna eura) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017.).

8 Dana 27. studenoga 2017. trgovačko udruženje danskih društava koja djeluju u sektoru cestovnog prijevoza i logistike u Danskoj (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport – ITD) podnijelo je pritužbu Europskoj komisiji navodeći da su različitim prethodnim ili budućim mjerama danska i švedska tijela dodijelila ili će dodijeliti nezakonite državne potpore društvu Post Danmark. Te su mjere uključivale i dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017.

9 Komisija je 14. lipnja 2019. odlučila pokrenuti službeni istražni postupak na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a u pogledu dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017.

10 Dana 10. rujna 2021., nakon završetka službenog istražnog postupka, Komisija je donijela pobijanu odluku. Komisija je u toj odluci zaključila da dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017. predstavljaju tri različite mjere koje treba zasebno ocijeniti. Komisija je smatrala da dokapitalizacija društva PostNord Group u korist društva Post Danmark ne dovodi do dodjele prednosti i da, stoga, ta mjera ne predstavlja državnu potporu. Suprotno tomu, smatrala je da dokapitalizacije Kraljevine Danske i Kraljevine Švedske u korist društva PostNord predstavljaju nezakonite državne potpore koje su nespojive s unutarnjim tržištem te je naložila njihov povrat od društva PostNord.

Zahtjevi stranaka

11 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– naloži Komisiji, Kraljevini Švedskoj i Kraljevini Danskoj snošenje troškova.

12 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

13 Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska od Općeg suda zahtijevaju da odbije tužbu.

14 Društva Post Danmark i PostNord Group od Općeg suda zahtijevaju da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

15 Društvo UPS Europe NV/SA od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

16 Društvo Dansk Avis Omdeling A/S nije podnijelo intervencijski podnesak.

O pravu

17 Komisija, koju podupiru Kraljevina Danska, Kraljevina Švedska, društva Post Danmark i PostNord Group, ističe da je tužba nedopuštena zbog toga što tužitelj nema aktivnu procesnu legitimaciju. Tvrdi da tužitelj među ostalim nije dokazao da su na njegov položaj na tržištu bitno utjecale dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017.

18 Tužitelj tvrdi da ima aktivnu procesnu legitimaciju. Smatra da su dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017. znatno utjecale na njegov konkurentski položaj na tržištu poštanskih usluga u Danskoj i nordijskim zemljama. Oni su tako omogućili društvu Post Danmark da provodi „damping cijena na razini nižoj od konkurencije”. Tužitelj tvrdi da su mu te dokapitalizacije uzrokovale gubitak znatnog broja klijenata i, slijedom toga, dovele do smanjenja njegovih tržišnih udjela za 30 %, što je on i dokazao.

19 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, svaka fizička ili pravna osoba može, pod uvjetima utvrđenima u stavku prvom i drugom tog članka, pokrenuti postupak protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.

20 U ovom slučaju, kao prvo, kao što je vidljivo iz članka 7. pobijane odluke, njezini su adresati samo Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska, a ne tužitelj. Predmetna se tužba stoga ne može proglasiti dopuštenom na temelju prvog dijela rečenice iz četvrtog stavka članka 263. UFEU-a.

21 Kao drugo, dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017. individualne su prirode. Stoga se pobijana odluka ne može klasificirati kao regulatorni akt u smislu trećeg dijela rečenice iz četvrtog stavka članka 263. UFEU-a (vidjeti u tom smislu rješenje od 10. listopada 2017., Greenpeace Energy/Komisija, C-640/16 P, neobjavljeno, EU:C:2017:752, t. 26., i presudu od 3. prosinca 2014., Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, t. 23.). Predmetna se tužba stoga ne može proglasiti dopuštenom po toj osnovi.

22 Stoga je predmetna tužba za poništenje dopuštena samo ako se pobijana odluka, u skladu s drugim dijelom rečenice iz četvrtog stavka članka 263. UFEU-a, izravno i osobno odnosi na tužitelja, pri čemu su ta dva uvjeta kumulativna.

23 U ovom slučaju Opći sud smatra svrsishodnim prvo ispitati uvjet osobnog utjecaja.

24 Prema ustaljenoj sudskoj praksi može se smatrati da se odluka koja je upućena nekoj drugoj osobi osobno odnosi na treće osobe samo ako ta odluka na njih utječe zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ih uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je takva odluka upućena (vidjeti presudu od 22. studenoga 2007., Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

25 Konkretno, što se tiče područja državnih potpora, tužitelj koji dovodi u pitanje osnovanost odluke o ocjeni potpore donesene nakon provođenja službenog istražnog postupka mora dokazati da ima poseban status, u smislu sudske prakse navedene u točki 24. ove presude. To je osobito slučaj ako potpora koja je predmet odluke u pitanju bitno utječe na tužiteljev položaj na dotičnom tržištu (vidjeti presudu od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

26 Bitno ugrožavanje tužiteljeva konkurentskog položaja na predmetnom tržištu ne proizlazi iz temeljite analize različitih konkurentskih odnosa na tom tržištu na temelju kojih se precizno može utvrditi opseg ugrožavanja njegova konkurentskog položaja, nego u načelu iz utvrđenja *prima facie* da dodjela mjere na koju se odnosi Komisijina odluka dovodi do bitnog ugrožavanja tog položaja (presuda od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 58.).

27 Iz toga proizlazi da se taj uvjet može ispuniti ako tužitelj pruži dokaze koji omogućavaju dokazivanje da predmetna mjera može bitno ugroziti njegov položaj na dotičnom tržištu (vidjeti presudu od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

28 Što se tiče utvrđivanja bitnog utjecaja na položaj na tržištu, valja podsjetiti na to da, s jedne strane, sama okolnost da bi akt mogao imati određeni utjecaj na konkurentske odnose koji postoje na mjerodavnom tržištu i da se predmetni poduzetnik nalazio u bilo kakvom konkurentskom odnosu s korisnikom tog akta u svakom slučaju ne bi bila dovoljna da se može smatrati da se navedeni akt osobno odnosi na navedenog poduzetnika. Stoga se poduzetnik ne može pozivati samo na svoje svojstvo konkurenta u odnosu na poduzetnika korisnika (vidjeti presudu od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 60. i navedenu sudsku praksu).

29 S druge strane, treba podsjetiti na to da se dokazivanje bitnog ugrožavanja položaja konkurenta na tržištu ne može ograničiti samo na postojanje određenih dokaza koji upućuju na pogoršanje tužiteljevih trgovinskih ili financijskih rezultata, poput znatnog pada prometa, nezanemarivih financijskih gubitaka ili pak znatnog smanjenja tržišnog udjela nakon dodjele potpore o kojoj je riječ. Dodjela državne potpore može također ugroziti konkurentski položaj gospodarskog subjekta i na druge načine, osobito uzrokujući gubitak zarade ili manje povoljan razvoj od onog do kojeg bi došlo da takve potpore nema (vidjeti presudu od 15. srpnja 2021., Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, t. 61. i navedenu sudsku praksu).

30 S obzirom na ta načela valja ispitati je li tužitelj, na kojem je teret dokazivanja kao što je to navedeno u točki 27. ove presude, dokazao da se pobijana odluka osobno odnosi na njega.

31 U kontekstu ispitivanja je li tužitelj dokazao da se pobijana odluka osobno odnosi na njega, valja istaknuti da su, prema njegovu mišljenju, s jedne strane, sve dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017. bile provedene u korist društva Post Danmark 20. listopada 2017. i, s druge strane, da se on nalazi u konkurentskom odnosu s društvom Post Danmark.

32 S obzirom na to, kao prvo, što se tiče tužiteljeve uloge u upravnom postupku pred Komisijom, tužitelj pravilno tvrdi da je imao aktivnu ulogu. Naime, tužitelj je podnio očitovanja u okviru službenog istražnog postupka kao zainteresirana strana. Međutim, u svakom slučaju, iz samog tužiteljeva sudjelovanja u upravnom postupku ne može se zaključiti da se na njega pobijana odluka osobno odnosi, čak i ako je imao značajnu ulogu u tom upravnom postupku (vidjeti u tom smislu presudu od 12. travnja 2019., Deutsche Lufthansa/Komisija, T-492/15, EU:T:2019:252, t. 143. i navedenu sudsku praksu).

33 Kao drugo, što se tiče bitnog utjecaja na njegov položaj na tržištu, kao što je to navedeno u točki 18. ove presude, tužitelj tvrdi da je izgubio znatan broj klijenata i oko 30 % tržišnog udjela zbog „dampinga cijena na razini nižoj od konkurencije” koji je provodilo društvo Post Danmark zahvaljujući dokapitalizacijama navedenima u sporazumu iz listopada 2017. U fazi podnošenja replike tužitelj je također tvrdio da je provođenje predmetnih dokapitalizacija dovelo do promjene u ponašanju klijenata koji su odlučili više ne koristiti njegove usluge. Tako tužitelj tvrdi da je prije provedbe navedenih dokapitalizacija izgubio klijente u korist različitih konkurenata, dok je nakon njihove provedbe izgubio klijente gotovo isključivo u korist društva Post Danmark.

34 U prilog svojoj argumentaciji tužitelj je dostavio tri popisa klijenata koji su ga napustili kako bi se pridružili društvu PostNord od siječnja 2016. do studenoga 2021. Prema njegovu mišljenju, pridružujući se društvu PostNord, ti su klijenti konkretno koristili usluge koje je nudilo društvo Post Danmark. Točnije, prvi popis obuhvaća razdoblje od siječnja 2016. do listopada 2018. Drugi popis, koji se djelomično preklapa s prvim, obuhvaća razdoblje od siječnja 2018. do lipnja 2019. Naposljetku, treći popis obuhvaća razdoblje od listopada 2019. do studenoga 2021. (u daljnjem tekstu: popisi navodno izgubljenih klijenata u korist društva PostNord).

35 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da tužiteljevu tvrdnju da je izgubio oko 30 % tržišnog udjela treba odbaciti jer nije potkrijepljena *prima facie* dokazom.

36 Kao drugo, što se tiče tužiteljeve argumentacije, iznesene u fazi podnošenja replike, koja se odnosi na navodnu promjenu ponašanja klijenata koji su odlučili više ne koristiti njegove usluge, valja istaknuti da se tužitelj poziva na popise navodno izgubljenih klijenata u korist društva PostNord. Prvi od tih popisa, koji djelomično obuhvaća razdoblje prije dodjele predmetnih mjera, spominje više poduzetnika koje su angažirali tužiteljevi bivši klijenti, za razliku od drugih dvaju popisa, koji spominju samo društvo PostNord.

37 U odgovoru na mjeru upravljanja postupkom i na raspravi tužitelj je priznao da su svi klijenti koji su spomenuti na prvom popisu također bili izgubljeni u korist društva PostNord, uključujući one povezane s imenima drugih konkurentskih poduzetnika, s obzirom na to da su ti drugi poduzetnici zapravo bili kooperanti društva PostNord.

38 Stoga, s obzirom na tužiteljevu argumentaciju, popise navodno izgubljenih klijenata u korist društva PostNord treba shvatiti na način da se na svim njima navode klijenti koji su napustili tužitelja kako bi se pridružili isključivo društvu PostNord ili njegovim kooperantima. S obzirom na tu argumentaciju, njih se stoga ne može tumačiti na način da dokazuju promjenu ponašanja tih klijenata nakon dodjele predmetnih mjera.

39 Iz toga slijedi da, u nedostatku drugih dokaza kojima bi se potkrijepio tužiteljev argument da je on prije dodjele predmetnih mjera izgubio klijente u korist više konkurenata, dok je nakon dodjele tih mjera izgubio klijente isključivo u korist društva PostNord i konkretno društva Post Danmark, navodnog korisnika tih mjera, isti valja odbaciti a da pritom nije potrebno odlučiti o njegovoj dopuštenosti, koju Komisija osporava.

40 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta da je on izgubio znatan broj klijenata u korist društva PostNord zbog provedbe dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017., valja napomenuti sljedeće.

41 Pod pretpostavkom da su popisi klijenata koji su navodno izgubljeni u korist društva PostNord dovoljni za *prima facie* dokazivanje vjerojatnosti bitnog utjecaja na tužiteljev konkurentski položaj u smislu sudske prakse navedene u točki 26. ove presude, valja ocijeniti je li tužitelj uspio dokazati da je taj bitan utjecaj na njegov konkurentski položaj mogao biti posljedica dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017., u skladu s teretom dokazivanja koji je na njemu.

42 Čak i pod pretpostavkom da je na popisima navodno izgubljenih klijenata u korist društva PostNord tužitelj, s jedne strane, pravilno utvrdio klijente koji su ga napustili kako bi se pridružili društvu PostNord i, s druge strane, pravilno smatrao da su oni konkretno koristili usluge koje nudi društvo Post Danmark, navodni korisnik predmetnih mjera, on nije u dovoljnoj mjeri dokazao da može postojati povezanost između navodnog gubitka klijenata u korist društva PostNord i dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017.

43 Naime, najprije, iz podataka koje je dostavio tužitelj proizlazi da je on u korist društva PostNord izgubio 22 klijenta u 2016., 26 klijenata u 2017., 19 klijenata u 2018., 21 klijenta u 2019., 13 klijenata u 2020. i 14 klijenata u 2021. Stoga se može zaključiti da je gubitak klijenata koji je navodno pretrpio tužitelj bio relativno stabilan između 2016. i 2019., unatoč dodjeli predmetnih mjera. Od 2018. gubitak klijenata koji je tužitelj navodno pretrpio u korist društva PostNord čak je manji od onog zabilježenog u 2016. U nedostatku drugih objašnjenja koja bi među ostalim omogućila kontekstualizaciju dostavljenih brojki, tužitelj nije uspio dokazati da se njima uspostavlja uvjerljiva uzročna veza između navodnog gubitka klijenata i predmetnih mjera.

44 Nadalje, valja istaknuti da tužitelj nije iznio *prima facie* dokaz u prilog svojem argumentu da je navodni gubitak klijenata konkretno bio posljedica dampinških cijena ili cijena nižih od konkurencije koje je navodno primjenjivalo društvo Post Danmark zahvaljujući dokapitalizacijama navedenima u sporazumu iz listopada 2017.

45 Naime, s jedne strane, iako je tužitelj na raspravi naveo da se žalio danskoj vladi na cijene koje je primjenjivalo društvo Post Danmark, on ipak nije podnio dokaz koji bi potvrđivao podnošenje takve pritužbe. Nije dostavio ni odluku kojom se utvrđuje da je društvo Post Danmark primjenjivalo dampinške cijene, pa čak ni dokument s ciljem utvrđivanja postojanje takve prakse.

46 S druge strane, što se tiče tužiteljeva argumenta da povrat, od strane društva PostNord, klijenata koje je izgubio sam po sebi dokazuje postojanje prakse primjene dampinških cijena ili cijena nižih od konkurencije, dovoljno je podsjetiti na to da je, kao što je to utvrđeno u točki 43. ove presude, navodni gubitak klijenata koji je tužitelj pretrpio u korist društva PostNord bio relativno stabilan prije i nakon provedbe dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017.

47 Osim toga, također treba odbaciti tužiteljev argument da je gubitak velikog broja klijenata u korist društva PostNord dovoljan za utvrđivanje uzročne veze između tog gubitka klijenata i dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017. U potporu tom argumentu tužitelj se poziva na presudu od 12. prosinca 2006., Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid i Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisija (T-146/03, neobjavljena, EU:T:2006:386). Točno je da je Opći sud u toj presudi priznao postojanje ugrožavanja konkurentskog položaja članova tužiteljâ samo zato što se jedan od njih pozvao na gubitak klijenata za 52 benzinske postaje, koji su se nakon stupanja na snagu spornih mjera opskrbljivali kod njihovih korisnika. Međutim, s jedne strane, iz te presude ne proizlazi da je, kao što je to ovdje slučaj, broj izgubljenih klijenata u korist korisnika predmetnih mjera bio relativno sličan prije i nakon dodjele navedenih mjera. S druge strane, u novijim odlukama, iako se tužitelj pozvao na gubitak klijenata u korist korisnika predmetne mjere, Opći je sud utvrdio da on nije pružio informacije na temelju kojih bi se moglo utvrditi da je taj gubitak posljedica te mjere (presuda od 12. lipnja 2014., Sarc/Komisija, T-488/11, neobjavljena, EU:T:2014:497, t. 54.; rješenja od 11. travnja 2018., Abes/Komisija, T-813/16, neobjavljeno, EU:T:2018:189, t. 59. i od 17. svibnja 2019., Deutsche Lufthansa/Komisija, T-764/15, neobjavljeno, EU:T:2019:349, t. 134.). Stoga, s obzirom na te novije odluke, valja smatrati da samo postojanje gubitka klijenata u korist društva PostNord ne može biti dovoljno da bi se utvrdilo da može postojati povezanost između toga i dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017.

48 Osim toga, valja istaknuti da bi se navodni gubitak klijenata mogao pripisati drugim čimbenicima koji su se dogodili 2018. Naime, iz tužiteljeva internog dokumenta naslovljenog „Management Report/Annual Report 2019”, koji su dostavila društva Post Danmark i PostNord Group, proizlazi da se gubitak klijenata koji je tužitelj pretrpio 2018. može objasniti dvama čimbenicima, odnosno činjenicom da je uveo dodatnu naknadu za kapacitet i nezadovoljavajućom kvalitetom dostave paketa. Točno je da tužitelj, s jedne strane, dovodi u pitanje relevantnost tog internog dokumenta i, s druge strane, navodi da se kvaliteta dostava paketa poboljšala 2019. Međutim, tužitelj ne osporava ni da je uveo dodatnu naknadu za kapacitet ni nezadovoljavajuću kvalitetu svojih usluga dostave paketa 2018., što su podaci koji se navode u njegovu vlastitom internom dokumentu.

49 Stoga, ako se bilo kojim drugim dokazima osim dokapitalizacijama navedenima u sporazumu iz listopada 2017. može objasniti navodni gubitak klijenata, na tužitelju je, na kojem je teret dokazivanja na koji se podsjeća u točki 27. ove presude, da iznese dokaze na temelju kojih se konkretno može utvrditi da je, unatoč tim drugim čimbenicima navedenima u točki 48. ove presude, bitan utjecaj na njegov konkurentski položaj mogao biti posljedica navedenih dokapitalizacija. Međutim, mora se primijetiti da tužitelj nije predočio takve dokaze.

50 Naposljetku, društva Post Danmark i PostNord Group na raspravi su navela da je smanjenje prometa koje je tužitelj zabilježio između 2018. i 2019. bilo manje od 3 %, što nije odražavalo navodni gubitak tržišnog udjela od 30 % zbog donošenja predmetnih mjera. Tužitelj nije osporavao da je njegov promet između 2018. i 2019. smanjen samo za 3 %. Ta brojka uostalom proizlazi i iz dokumenta koji je on sam dostavio tijekom postupka, naslovljenog „Annual Report 2019”. Činjenica da je tužitelj ostvario relativno konstantan promet tijekom predmetnog razdoblja, unatoč dodjeli predmetnih mjera, dokazuje da te mjere nisu mogle bitno ugroziti njegov položaj na dotičnom tržištu.

51 U tim okolnostima, čak i pod pretpostavkom da je društvo Post Danmark u listopadu 2017. imalo koristi od dokapitalizacija navedenih u sporazumu iz listopada 2017. i da je konkuriralo tužitelju na tržištu poštanskih usluga u Danskoj i nordijskim zemljama, tužitelj nije dokazao da su na

njegov konkurentski položaj mogle znatno utjecati dokapitalizacije navedene u sporazumu iz listopada 2017. Iz toga slijedi da tužitelj nije dokazao, kako to zahtijeva sudska praksa, da se pobijana odluka osobno odnosi na njega.

52 Na temelju prethodno navedenog i bez potrebe donošenja odluke o mogućem izravnom utjecaju na tužitelja, tužbu valja odbaciti kao nedopuštenu zbog nedostatka aktivne procesne legitimacije tužitelja.

Troškovi

53 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje vlastitih troškova te troškova Komisije i društava Post Danmark i PostNord Group, u skladu s njihovim zahtjevima.

54 Usto, prema članku 138. stavku 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Kraljevina Danska i Kraljevina Švedska snosit će stoga vlastite troškove.

55 Naposljetku, u skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u stavcima 1. i 2. tog članka snosi vlastite troškove. U ovom slučaju valja odlučiti da će društva UPS Europe i Dansk Avis Omdeling, koji su intervenirali u prilog tužiteljevu zahtjevu, snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**

2. **Društvo Danske Fragtmænd A/S snosit će vlastite troškove te troškove Europske komisije i društava Post Danmark A/S i PostNord Group AB.**

3. **Kraljevina Danska, Kraljevina Švedska te društva UPS Europe NV/SA i Dansk Avis Omdeling A/S snosit će svoje troškove.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 29. siječnja 2025.

Potpisi